

ת"פ (תל אביב) 42308-12-23 - מדינת ישראל נ' עלא מחמוד קראריה

ת"פ (תל-אביב-יפו) 42308-12-23 - מדינת ישראל נ' עלא מחמוד קראריהמחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 42308-12-23

מדינת ישראל

נגד

עלא מחמוד קראריה

על-ידי ב"כ עו"ד איהב ג'לג'ולי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו -יפו

[12.02.2025]

בפני כבוד השופט שמואל מלמד

על-ידי ב"כ עו"ד

גזר דין

1. ביום 5.11.24 במסגרת הליך הגישור בפני כבוד השופט טופף הושגה הסכמה לפיה כתב האישום תוקן. הנאשם

חזר בו מכפירתו והודה במיוחס לו. הצדדים הצהירו כי כל צד יטען באופן "פתוח" את טיעונו לעניין העונש.

2. על יסוד הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן הורשע ע"י כבוד השופט טופף בעבירות הבאות: קבלת

רכב גנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין; סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין; כניסה

לישראל בניגוד לחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א)

ו-62(1) לפקודת התעבורה.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם הינו תושב האזור ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היה קיים סגר כללי

במדינת ישראל וזאת בעטיו של המצב הבטחוני. ביום 11.12.2023, בסמוך לשעה 21:00 נכנס הנאשם לשטחי מדינת

ישראל שלא כחוק ועל אף קיומו של הסגר.

ביום 12.12.2023, בסמוך לשעה 1:34, ברחוב קלאוזנר 15 ברמת גן, התפרץ אחר לרכב השייך לדין פוזיילוב (רכב

מסוג טויוטה, מ-ר 46101301, להלן: "הרכב") בכך ששבר את חלון הרכב, הוציא ממקומו את תא הכפפות והתניע

את הרכב שלא באמצעות שלט הרכב. מיד לאחר מכן נכנס הנאשם לרכב והחל הנאשם בנהיגה ברכב, והכל כשאיננו

מחזיק ברשיון נהיגה.

בסמוך לשעה 01:56, נהג הנאשם ברכב בכביש 20 דרום במחלף יוספטל. כוחות שיטור שתרו אחר הרכב הפעילו סירנות ואורות וכרזו לנאשם לעצור. הנאשם בתגובה הגביר את מהירותו והחל להימלט מהשוטרים. לאור זאת החל מרדף אחר הנאשם באמצעות ניידות ובהמשך גם מסוק משטרה. הנאשם, בכוונה להימלט מהשוטרים, נסע במהירות גבוהה לאורך כביש 20, תוך חצייה במהירות בין נתיבים עד להשתלבותו בכביש 4. בהמשך, נסע הנאשם בכביש 4 כשהוא חוצה במהירות בין נתיבים ותוך חציית קו לבן רציף ועקיפה משמאל של רכב שהיה לפניו, ומסכן אותו. בהמשך הדרך חצה הנאשם רמזור בו מופע אור אדום בכיוון נסיעתו על כביש 4 גן יבנה, במחלף עד הלום והמשיך צפונה בכביש 4 עד ליציאתו לכביש 41. הנאשם, אשר נמלט מפני השוטרים, נסע במהירות וביצע פניית פרסה כשהוא חוצה רמזור בו מופע אור אדום בכיוון נסיעתו בכביש 41. הנאשם המשיך נסיעתו לעבר מחלף נחשונים. בשלב מסוים סטה לנתיב נסיעה נגדי.

במחלף נחשונים עבר הנאשם ברמזור בו מופע אור אדום בכיוון נסיעתו ביציאה אל כביש 471, וכן בהיותו בכביש 471, חצה רמזור במופע אור אדום, לכיוון ראש העין ואלעד. הנאשם נסע בכביש 444 ואז בכביש 443 עד לצומת שילת. במהלך נסיעת הנאשם בכביש 443, רכב משטרה שנשלח חלק במרדף עקף את הרכב בו נהג הנאשם, האט את מהירות נסיעתו על מנת שהנאשם יאט גם כן ואולם הנאשם בתגובה סטה במהירות בין נתיבים, עד שביצע פניה חדה שמאלה, עקף את הרכב המשטרה, תוך שסיכן את יושביו, משול הדרך השמאלי והמשיך לצומת שילת. בסמוך לשעה 03:00 הגיע הנאשם למחסום בצומת שילת, פגע ברכבו של שי חדש (רכב מסוג יונדאי, מ-16157603, להלן - הניזוק) עד כי דלתו הימנית הקדמית של רכבו של הניזוק התעקמה. הנאשם פרץ את המחסום, עלה עם הרכב על דוקרנים שנפרסו על ידי השוטרים במקום, הצליח לנסוע לאחר המחסום כמה מאות מטרים, ופנה שמאלה למודיעין עילית כביש 446. בשלב זה, יצא הנאשם מן הרכב ונמלט מפני השוטרים אשר דלקו אחריו, לעבר שטח פתוח רגלית. הנאשם נעצר בשעה 03:04, בסיוע הכוונה המערך האווירי של המשטרה. במעשיו האמורים לעיל, פרץ הנאשם לרכב, נהג ברכב בכוונה לסכן את בטיחותם של כלי תחבורה ושל משתמשים בדרך. הנאשם עשה זאת לאחר שנכנס לישראל בניגוד לחוק ותוך הפרת האיסור על נהיגה ללא רישיון נהיגה. טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה לעונש בדיון לפניי מיום 14.1.25 כי מדובר בתיק יוצא דופן מבחינת המרדף. מסרה כי המרדף החל ב- 01:46 בלילה למשך שעה, מרדף ארוך מאוד, נערך לאורך כבישים רבים וכל האלמנטים לגבי סיכון בנהיגה. פירטה את אופן ביצוע מרדף. טענה ב"כ המאשימה כי רק בנס לא הסתיים בפגיעה בגוף. טענה כי הפגיעה בערכים המוגנים ברמה הגבוהה ביותר, מדובר בפגיעה ברכוש אך אי הפגיעה בגוף הוא נס מקרי בלבד. טענה ב"כ המאשימה כי קדם לכך העניין של כניסה לישראל שלא כחוק, והעובדה כי הנאשם נהג ברכב שנגנב, כאשר העבירה בה הואשם - קבלת רכב גנוב. ב"כ המאשימה פירטה אודות הפסיקה וטענה למתחם של 4 - 6 שנות מאסר. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי. טענה לרף התחתון של מתחם הענישה, ההתנהלות של מרדף כזה היא של עברייני ממש ולא מרדף קצר שניתן להכין כטיעון הגנה שהנאשם נבהל או נסע לאחור או פחד ממישהו. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם ידע כי הרכב גנוב, נכנס לתוכו, נהג כשהוא מסכן את הציבור ברמה הכי גבוהה, לאחר מעשה המשיך וברח מהשוטרים. עתירת המאשימה ל- 4 - 6 שנות מאסר ומיקום הנאשם ברף התחתון. טענה כי לצד הבקשה למאסר בפועל בן 4 שנים יעתרו למאסר על-תנאי, פיצוי המתחייב למי שרכבו ניזוק וכן עתרה לפסילה וקנס. ב"כ המאשימה טענה כי אינה מקבלת את הטיעון של בעיה כלכלית והכניסה ארצה הייתה על-מנת להתפרנס. טענה כי זו לא הדרך להתפרנס.

5. ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום לא תוקן בכדי אלא אל מול חומר הראיות, כשלא היו פגיעות בנפש או בגוף. טען כי מדובר בנאשם שאין לו עבר פלילי, עם נסיבות חיים מאוד קשות. כשאילו חולה במחלת הסרטן, אביו נפטר, משפחה מרובת ילדים, העדר פרנסה של ממש, ומוצאים עצמם ללא אוכל, בפרט בתקופה האחרונה. טען כי הנאשם אינו רצידיביסט אלא נאשם יליד 1997, בן 29, שלא צבר הרשעות קודמות. לטענתו אמנם מדובר בעבירה של סיכון חיי אדם עם עבירות נלוות, אך מקרה זה אינו שונה מהמקרים בהם נאשמים קיבלו עונשים של 22 ו- 24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עצור כמעט 14 חודשים מאז ביצוע העבירה, ללא כל תנאים סוציאליים של אסיר, והוא סבל מאוד. ב"כ הנאשם טען כי הענישה צריכה להיות בהתאם למעשה ולעושה, ובהינתן הפסיקה המתקבלת. ביקש מבית המשפט כי המתחם בעניינו של הנאשם יתחיל ב- 20 חודשי מאסר, וכי יושת עליו עונש בתחתית המתחם. באשר לפיצוי ב"כ הנאשם טען כי לא היה קורבן עבירה או אדם שצריך לפצות אותו. בשל נסיבות הנאשם כל פיצוי שיושת כאן יוסיף על תקופת מאסרו. טען כי אין לנאשם מאיפה לפצות או להביא כסף.

6. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מאוד מתחרט. מסר כי הוא אבא לילדים קטנים, וביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו.

דיון והכרעה

7. הערך המוגן הוא פגיעה קשה בביטחון האישי של אזרחי המדינה, שעה שנכנס ארצה מי שאינו מורשה לשהות בה. מבצע עבירות רכוש ופוגע פיזית בניידת ברכב, ממשיך ונוסע עולה על מחסום ונמלט רגלית. לכך יש להוסיף את הסיכון שכרוך בנהיגתו של הנאשם שאינו אוחז ברישיון ונהיגתו המסוכנת בדרך חסרת גבולות שהביאה למרדף ארוך טווח, הובילה לתוצאה של פגיעה בעוברי דרך. התנהלות הנאשם באירוע מלמדת על פגיעה קשה בציבור עוברי הדרך סיכונם וגרימת נזק פיזי בעוברי הדרך ורכושם.

8. לעניין מדיניות הענישה, טווח הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם הוא טווח נרחב וקשור בנסיבות ביצוע העבירה בניהם: רמת הסיכון למשתמשי הדרך, הנזק שנגרם לרכוש, מידת התעוזה והפגיעה בגוף שיש בעבירות אלו. מצאתי להביא את הפסיקה הזו כמדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם:

ע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.2022) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, מעשי פיזיות ורשלנות, התחזות כאדם אחר, הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בפסלות, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 24 חודשים, נהיגה כשרישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים, וכן נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל- 50 חודשי מאסר, והשית על המערער 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים ולצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה, תוך שצוין כי העונש שנקבע בבית משפט קמא הקל מאוד עם המערער.

ע"פ 3840/21 חאמד נ' מדינת ישראל (8.3.2022) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, סיוע לגניבת רכב, כניסה ושהייה שלא כדין בישראל ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שנסע עם אחר ברכב גנוב בפראות, לאחר שסייע לו לגנוב אותו, והתנגש בניידת משטרה וברכב וגרם לפציעת נוסעיו. בית המשפט המחוזי קבע, כי מדובר במרדף קצר, מבחינת זמן ומרחק ובשעת לילה המאוחרת בתנועה דלילה יחסית, וקבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר, והשית עליו עונש של 56 חודשי מאסר לריצוי בפועל (הכוללים 6 חודשי מאסר מותנה שהופעלו). בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש וציין, כי מדובר במקרה נוסף שבו "נהג מסכן עוברי דרך ובוחר להתעלם מאחריותו הבסיסית כגורם השולט בכלי בעל כוח קטלני, כדי להתחמק מהמשטרה", וכן שלמעשה התווספה חומרה מיוחדת בשל הנהיגה ברכב גנוב וסיוע לאחר לגנוב רכב.

ע"פ 4626/20 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (4.4.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והיזק לרכוש במזיד, בכך שנמלט ברכבו ממאבטחים בבית החולים "שערי צדק", תוך שעלה על כפות רגליהם במהלך מנוסתו ופגע מספר פעמים ברכבה של עוברת אורח וברכב נוסף בנתיב הנגדי לכיוון נסיעתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-60 חודשי מאסר, והשית על המערער עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור בקבעו כי מתחם העונש ההולם שאותו קבע בית המשפט המחוזי הולם את חומרת העבירות שביצע המערער.

ע"פ 3703/19 שביטה נ' מדינת ישראל (14.11.2019) - המערער על יסוד הודאתו הורשע בעבירות של גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, בכך שנטל מפתח של רכב שהונח על חלון מבנה, באמצעותו גנב רכב בו נהג אף שלא הוציא מעולם רישיון נהיגה. הרכב אותר על ידי המשטרה והחל מרדף במהלכו נהג בפראות בטבורה של עיר, ויצר סיכון לכלי רכב ולהולכי רגל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 2.5 ל-5.5 שנות מאסר, והשית על המערער עונש של 52 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה, לצד מניעתו מהוצאת רישיון נהיגה למשך 3 שנים ולצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש בבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 8963/17 ששון נ' מדינת ישראל (7.3.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות, תוך שימוש בנשק קר, החזקת סכין, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ואי ציות לרמזור, בכך שכאשר נהג ברכבו, בעת שרישיונו אינו בתוקף, וכאשר כרזה לו ניידת, פתח בנהיגה פרועה, אשר כללה חציית צומת ברמזור אדום ועקיפת מחסומים משטריים, בעודו נמלט מניידות המשטרה. אחד השוטרים אף נחבל בברכיו לאחר שנדרש לזנק ממקומו מחשש לפגיעה. המערער נעצר רק בעקבות ירי השוטרים לעבר רכבו, ואף נמצאה עליו סכין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר, והשית עליו עונש של 44 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורו על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 6059/15 סלאמה נ' מדינת ישראל (10.8.2016) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירות נוספות על פקודת התעבורה, בכך שנהג ברכב, ללא רישיון, עוכב לתחנת משטרה, ושוחרר. לאחר מכן, פתח המערער בנהיגה פרועה כאשר שניידת משטרה רודפת אחריו, חצה צמתים ברמזור אדום וביצע עקיפות מסוכנות שאילצו את הנהגים מולו לסטות מנתיב נסיעתם ולבלום בלימות חירום. המערער אף פגע עם רכבו בניידת שנסעה במקביל אליו, ולבסוף התנגש בגדר הפרדה והרכב נעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, והשית על המערער עונש של 74 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים, לצד פסילת רישיון נהיגתו למשך 3 שנים ולצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש, תוך שקבע כי העונש הולם את חומרת העבירות.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 35140-02-22 מדינת ישראל נ' אבו כפ (20.3.2023) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה והפרת הוראה חוקית, בכך שבעודו נתון במעצר בית, נמלט ברכבו משוטרים במהירות מופרזת ולעיתים נגד כיוון התנועה, כשהשוטרים נוסעים אחריו וכורזים לו על מנת שיעצור. בהמשך אף חצה צומת ברמזור אדום ועקף מחסום משטרה תוך ירידה לשוליים במהירות גבוהה. לאחר שהגיע למחסום נוסף בו נפרסו דוקרנים, עלה על המדרכה והמשיך בנסיעתו במהירות, וכשניסה לחזור לכביש התנגש בחוזקה בניידת מג"ב שעמדה על המדרכה, וכן ברכב נוסף. גם לאחר הפגיעה המשיך הנאשם בנסיעתו ונעצר לבסוף במחסום הדוקרנים. כתוצאה מההתנגשות נפתחו כריות האוויר בניידת ונגרם נזק שהוערך מעל ל-160,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 42 ל-60 חודשי מאסר, והשית על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגה לתקופה של כ-5 שנים, ולצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 38916-04-20 מדינת ישראל נ' ברק (24.4.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, מעשה פזיזות ורשלנות, שיבוש הליכי משפט ובשלל עבירות תעבורה, בכך שרכב על אופנועו במהלך סגר בתקופת מגפת הקורונה, וכאשר הגיע למחסום משטרה חצה קו הפרדה רצוף, התעלם מהוראות שוטר שסימן לו בידו לעצור והאיץ את נסיעתו כך שחלף בסמוך לגופו של השוטר. כמו כן, במהלך הימלטותו ביצע עוד מגוון עבירות תנועה הכוללות, בין היתר, חציית צמתים ברמזור אדום. במקרה זה נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר, הטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילת רישיון למשך 4 שנים, וכן ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9859-04-20 מדינת ישראל נ' אבו אל ניל (8.12.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב והיזק בזדון, בכך שנסע נגד כיוון הנסיעה בכביש 6 במהירות של כ-140 קמ"ש, תוך שמסכן את משתמשי הדרך וגורם להם לסטות מנתיבים, וכן תוך שנמלט משוטר שנסע בניידת משטרה גלויה וכרז לו לעצור. בהמשך, התנגש במחסום משטרה שהוצב ביציאה מאחת המנהרות, וכתוצאה מכך המחסום נשבר ושמשת רכבו התנפצה. לאחר מכן, ולאחר שהצטרפה ניידת נוספת למרדף, התנגש הנאשם במחסום נוסף עם רכבו והמשיך בנהיגה פרועה. הנאשם המשיך וחלף גם על מחסום משטרה שלישי, התנגש בחוזקה בניידת משטרה נוספת שחסמה את דרכו, ורכבו נבלם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר, והשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילת רישיון נהיגתו לצמיתות, ולצד ענישה נלווית. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש לבית המשפט העליון על חומרת עונשו (ע"פ 8973/20).

9. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כפי שכתבתי הערך החברתי שנפגע קשור במכלול ערכים בהן פגיעה בביטחון של הציבור, פגיעה ברכושו והפגיעה הפיזית בו. מדובר במקרה מובהק של גניבת רכב של תושב זר שפוגע קשות באזרחי מדינת ישראל עת גונבים רכושם ונמלטים עם הרכוש הגנוב. מרגע שהדבר מתגלה מתחיל במקרה הנוכחי מרדף שהתפרס לאורך קילומטרים שיש בהם כדי לפגוע פגיעה אנושה בביטחון ובתחושת הביטחון של האזרחים. כפי שקרה במקרה זה הנאשם פגע ברכב של אזרח ואף עלה על מחסום משטרה, דבר שלא הביא לעצירת הנאשם. בנסיבות האמורות סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 24-48 חודשי מאסר.
10. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייני יש לתת משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.
11. חומרת העבירה כפי שצינתי נמצאת ברמה בינונית גבוהה של המתחם. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר במי שגנב רכב ולאחר מכן נערך אחריו מרדף על מנת לעצרו שערך מעל לשעה. משך המרדף מלמד על התעוזה של הנאשם בביצוע העבירה. מעבר לכך העובדה כי הנאשם עלה על הדוקרנים והמשיך לברוח מלמדת גם היא על העדר גבולות של הנאשם בבריחתו וחשיבה שהוא יכול להימלט מאימת הדין. היות הנאשם נעדר רישיון נהיגה כדן והיותו שוהה בלתי חוקי שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירה גם היא מלמדת על תעוזה ופגיעה קשה בערכים המוגנים.
12. נסיבותיו האישיות של הנאשם שיש להתחשב בהן במסגרת גזר הדין כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני ב"כ הנאשם. מדובר במי שלו זו פגישה ראשונה עם מערכת החוק בישראל. למרות התיאור העובדתי הארוך של כתב האישום לא היו פגיעות בנפש או בגוף. נסיבות חייו של הנאשם הן קשות מאד. אמו חולה במחלת הסרטן, אביו נפטר, מדובר במשפחה מרובת ילדים, קיים קושי פרנסה ממשי, הדבר במיוחד קשה בנסיבות המציאות באה אנו חיים כיום של המלחמה בה מצויה מדינת ישראל. עוד טען הסנגור, לגבי נסיבה שיש לתת לה משקל בענישה והיא הקושי של תנאי המעצר. כמי שהוא תושב האזור הוא אינו מקבל סיוע של המשפחה ונעדר תנאים סוציאליים של אסיר. נסיכות אלו יש בהם כדי להוות נסיבות מקלות במיקום הנאשם בתוך המתחם.
13. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:
- א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 36 חודשים החל מיום מעצרו - 12.12.23.
- ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של גניבת רכב או קבלת רכב גנוב או עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה - החל מיום שחרורו ממאסר.
- ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך חודש וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה החל מיום שחרורו ממאסר.
- ה. הנאשם ישלם קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתם.
- הקנס ישולם בתוך 120 יום מהיום.
- ז. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים. הנאשם בלתי מורשה בנסיבות אלו הוא פטור מהפקדה הפסילה תחל ביום שחרורו ממאסר.
- ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.
- ניתן והודע היום י"ד שבט תשפ"ה, 12/2/2025 במעמד הצדדים.